Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

3. září 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Články 5 a 9 – Povinnost leteckého dopravce nabídnout ubytování v hotelu cestujícím, jejichž let byl zrušen – Újma, kterou utrpěl cestující během svého pobytu v hotelu poskytujícím ubytování – Možnost dovolávat se odpovědnosti leteckého dopravce na základě nedbalosti hotelového personálu“

Ve věci C-530/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko) ze dne 17. června 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 11. července 2019, v řízení

NM, jako likvidátor společnosti NIKI Luftfahrt GmbH,

proti

ON,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení L. S. Rossi, předsedkyně senátu, A. Prechal (zpravodajka), předsedkyně třetího senátu, a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za ON E. Sommereggerem, Rechtsanwalt,

– za německou vládu par J. Möllerem, M. Hellmannem a E. Lankenauem, jako zmocněnci,

– za nizozemskou vládu K. Bulterman a C. S. Schillemans, jako zmocněnkyněmi,

– za Evropskou komisi N. Yerrell a G. Braunem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi NM, jednajícím jako likvidátor letecké společnosti NIKI Luftfahrt GmbH, a ON ve věci návrhu na náhradu škody, který podala posledně uvedená z důvodu újmy, kterou utrpěla v areálu hotelu, ve kterém ji uvedená společnost ubytovala z důvodu zrušení jejího letu.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 1, 2, 13 a 19 odůvodnění nařízení č. 261/2004 uvádějí:

„(1) Činnost [Evropské unie] v oblasti letecké dopravy měly [by měla] mimo jiné směřovat k zajištění vysoké úrovně ochrany cestujících. Kromě toho by měl být obecně brán zásadní zřetel na požadavky ochrany spotřebitele.

(2) Odepření nástupu na palubu a zrušení nebo významné zpoždění letů způsobuje cestujícím závažné potíže a nepohodlí.

[…]

(13) Cestujícím, jejichž lety jsou zrušeny, by mělo být umožněno proplacení jejich letenek nebo využití přesměrování za uspokojivých podmínek a mělo by být o ně v průběhu čekání na pozdější let dostatečně postaráno.

[…]

(19) Provozující letečtí dopravci by měli vyhovět zvláštním potřebám osob s omezenou pohyblivostí a všem osobám, které je doprovází.“

4 Článek 1 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Toto nařízení stanoví [určuje] za podmínek v něm stanovených minimální práva cestujících, jestliže:

[…]

b) je jejich let zrušen,

[…]“

5 Článek 2 uvedeného nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se:

[…]

i) ‚osobou s omezenou pohyblivostí' rozumí každá osoba, jejíž pohyblivost je při použití dopravního prostředku snížena v důsledku tělesného postižení (smyslového nebo pohybového, trvalého nebo dočasného), duševní nezpůsobilosti, věku nebo jakékoliv jiné příčiny tělesné nebo duševní nezpůsobilosti a jejíž stav vyžaduje, aby jejím potřebám byla věnována zvláštní pozornost a přizpůsobeny služby, které jsou poskytované všem cestujícím;

[…]"

6 Podle čl. 5 odst. 1 nařízení č. 261/2004:

„V případě zrušení letu:

[…]

b) je dotčeným cestujícím nabídnuta provozujícím leteckým dopravcem pomoc v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. a) a [čl. 9] odst. 2 a v případě přesměrování, jestliže [důvodně] očekávatelný čas nového odletu je alespoň [přinejmenším] následující den po plánovaném odletu zrušeného letu, pomoc stanovená v čl. 9 odst. 1 písm. b) a c);

[…]"

7 Článek 9 nařízení, nadepsaný „Právo na poskytnutí péče", uvádí:

„1. Odkazuje-li se na tento článek, jsou [je] cestujícím zdarma nabídnuty [nabídnuto]:

[…]

b) ubytování v hotelu, pokud

– se pobyt na jednu noc [jednu] nebo více nocí stane nezbytným, nebo

[…]

2. Navíc jsou cestujícím zdarma nabídnuty dva telefonní hovory, podání dvou zpráv telexem nebo [telexem,] faxem nebo elektronickou poštou.

3. Při použití tohoto článku věnuje provozující letecký dopravce zvláštní pozornost potřebám osob s omezenou pohyblivostí a všem osobám, které je doprovázejí, stejně jako potřebám dětí bez doprovodu."

8 Článek 12 uvedeného nařízení, nadepsaný „Další náhrady", v odstavci 1 stanoví:

„Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčena práva cestujících požadovat další náhrady. Náhrady poskytnuté podle tohoto nařízení mohou být od dalších náhrad odečteny."

Rakouské právo

9 Ustanovení § 1313a Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (všeobecný občanský zákoník) zní následovně:

„Kdo je povinen plnit jinému, odpovídá mu za zaviněné jednání svého zákonného zástupce, jakož i osob, jichž ke splnění [své povinnosti] použije, jako kdyby se jednalo o jeho vlastní zaviněné jednání.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

10 V rámci souborných služeb pro cestu měla ON rezervaci na let z Mallorky (Španělsko) do Vídně (Rakousko), který měla uskutečnit NIKI Luftfahrt. Po zrušení tohoto letu byla uvedená rezervace změněna a odlet z Mallorky byl posunut na večer následujícího dne. Z tohoto důvodu bylo ON společností NIKI Luftfahrt nabídnuto bezplatné ubytování v místním hotelu.

11 Během svého pobytu v uvedeném hotelu ON, která se pohybuje na invalidním vozíku, spadla a vážně se zranila poté, co se přední kola vozíku zaklínila v odtokovém žlábku vedoucím přes cestu.

12 ON podala žalobu k Landesgericht Korneuburg (zemský soud v Korneuburgu, Rakousko), kterou se domáhala, aby bylo NM uloženo zaplacení náhrady újmy, která jí vznikla. V této souvislosti tvrdila, že k nehodě došlo v areálu uvedeného hotelu a že zaměstnanci jeho provozovatele jednali s nedbalostí, když uvedený odtokový žlábek neodstranili ani ho nezabezpečili.

13 Rozsudkem ze dne 21. listopadu 2018 uvedený soud danou žalobu zamítl z důvodu, že letecký dopravce je povinen pouze poskytnout ubytování, jelikož nařízení č. 261/2004 nestanoví žádnou odpovědnost za škody způsobené údajnou nedbalostí zaměstnanců hotelu, v němž bylo na základě nařízení nabídnuto ubytování.

14 ON podala proti danému rozsudku odvolání k Oberlandesgericht Wien (vrchní zemský soud ve Vídni, Rakousko), který usnesením ze dne 14. února 2019 napadený rozsudek zrušil. Podle uvedeného soudu je letecký dopravce podle vnitrostátního práva použitelného souběžně s nařízením č. 261/2004 na základě článku 12 nařízení odpovědný za nedbalostní jednání zaměstnanců hotelu, které pověřil splněním své povinnosti poskytnout služby stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004. Oberlandesgericht Wien (vrchní zemský soud ve Vídni) tak vrátil věc soudu prvního stupně za účelem posouzení konkrétních okolností nehody dotčené ve věci v původním řízení.

15 NM proto podal kasační opravný prostředek k Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko), kterým se domáhal určení, že NIKI Luftfahrt splnila svou povinnost podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 tím, že bezplatně poskytla ON ubytování, jelikož letecký dopravce není povinen mj. kontrolovat například zařízení hotelu, který nabízí, k tomu, aby se zprostil své odpovědnosti.

16 Podle předkládajícího soudu zaprvé z judikatury Soudního dvora vyplývá, že nedodržení dané povinnosti poskytnout ubytování vede k nároku cestujícího na náhradu újmy, založenému přímo na nařízení č. 261/2004, pokud jde o částky, které se ukáží jako nezbytné, vhodné a přiměřené k nahrazení selhání leteckého dopravce při poskytování péče uvedenému cestujícímu (rozsudky ze dne 13. října 2011, Sousa Rodríguez a další, C-83/10, EU:C:2011:652, bod 44, jakož i ze dne 31. ledna 2013, McDonagh, C-12/11, EU:C:2013:43, bod 51). Nelze přitom vyloučit, že Soudní dvůr považuje nesprávné splnění uvedené povinnosti za její nesplnění a v tomto případě rovněž připouští nárok na náhradu škody přímo na základě nařízení č. 261/2004, i když by se podle předkládajícího soudu v případě nesprávného splnění dané povinnosti jednalo o náhradu škody vyplacením odškodného, jehož výše by byla vyšší než náklady na ubytování, a které by tedy v souladu se systematikou nařízení č. 261/2004 mohlo spadat do působnosti jeho článku 12.

17 Zadruhé uvedený soud upřesňuje, že by letecký dopravce mohl být rovněž shledán odpovědným za jednání zaměstnanců hotelu, který poskytuje ubytování, na základě § 1313a všeobecného občanského zákoníku, avšak za podmínky, že tito zaměstnanci jednali v rámci plnění povinnosti daného dopravce. Za tímto účelem je prvořadé určit povahu povinnosti uvedeného dopravce plynoucí z čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004. Pokud by tato povinnost měla být chápána v tom smyslu, že dopravce je pouze povinen nabídnout ubytování v hotelu a uhradit náklady na něj, byl by tento odpovědný pouze za výběr hotelu, a nikoli za jednání jeho zaměstnanců.

18 Naproti tomu si lze představit i širší výklad daného ustanovení, podle kterého je letecký dopravce povinen poskytnout ubytování jako takové. Za takových podmínek je podle rakouského práva letecký dopravce odpovědný za nedbalost zaměstnanců hotelu poskytujícího ubytování, a musí tedy prokázat neexistenci zavinění v případě objektivního selhání zaměstnanců v areálu hotelu.

19 Podle názoru předkládajícího soudu je sice pravda, že znění čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 vyžaduje pouze „nabídku“ ubytování v hotelu, avšak cíl spočívající v zajištění vysoké úrovně ochrany cestujících, připomenutý v bodě 1 odůvodnění nařízení, svědčí ve prospěch širšího výkladu povinnosti ubytování, zejména proto, že by cestující měl v takovém případě možnost podat žalobu na leteckého dopravce za účelem získání náhrady újmy utrpěné v areálu hotelu. Tento dopravce by v takovém případě nenesl nepřiměřenou odpovědnost, jelikož by se mohl hojit na provozovateli uvedeného hotelu na základě smlouvy, která je váže. Vzhledem k tomu, že povinnost ubytovat cestujícího v hotelu vzniká pouze v případě nesplnění závazku leteckého dopravce, bylo by přirozené, pokud by riziko soudní žaloby podané k soudu jiného členského státu, než je stát usazení, nesl letecký dopravce, a nikoliv cestující.

20 Za těchto okolností se Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Odpovídá letecký dopravce, který podle čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení [č. 261/2004] musí poskytnout pomoc podle čl. 9 odst. 1 písm. b) téhož nařízení, na základě nařízení za újmu vzniklou v důsledku zranění cestujícího, kterou utrpěl kvůli nedbalosti zaměstnanců hotelu, v němž letecký dopravce nabídl ubytování?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Omezuje se povinnost leteckého dopravce podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení [č. 261/2004] na zprostředkování ubytování v hotelu pro cestujícího a úhradu nákladů za něj, nebo je dopravce povinen poskytnout ubytování jako takové?“

K předběžným otázkám

21 Úvodem je třeba uvést, že první otázka se v podstatě týká důsledků, které by nařízení č. 261/2004 mohlo spojovat s nesprávným splněním povinnosti poskytnutí péče příslušející leteckému dopravci na základě čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení, zatímco předmětem druhé otázky je určit obsah této povinnosti, takže nejprve je třeba zkoumat právě tuto otázku.

Ke druhé otázce

22 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost, kterou má podle tohoto ustanovení letecký dopravce, nabídnout cestujícím, na něž se vztahuje toto ustanovení, bezplatně ubytování v hotelu, zahrnuje nejen to, že dopravce je povinen pro ně najít hotelový pokoj a zaplatit související náklady, ale rovněž zajistit podmínky ubytování jako takové.

23 V souladu s ustálenou judikaturou je pro výklad ustanovení unijního práva třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 18. ledna 2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, bod 19 a citovaná judikatura).

24 Co se týče znění dotčeného ustanovení, je třeba uvést, že článek 9 nařízení č. 261/2004, nadepsaný „Právo na poskytnutí péče“, v odst. 1 písm. b) stanoví, že dotčeným cestujícím, včetně těch uvedených v článku 5 nařízení, který se týká zrušení letu, je zdarma nabídnuto ubytování v hotelu mj. v případech, kdy je nezbytný pobyt na jednu nebo více nocí. Výraz „zdarma nabídnut[o] ubytování v hotelu“ tak odpovídá vůli unijního normotvůrce zabránit tomu, aby si cestující, kteří jsou v důsledku zrušení svého letu před odletem nového letu povinni strávit noc v hotelu, museli sami najít hotelový pokoj a zaplatit za něj, neboť o tyto cestující se musí postarat letecký dopravce, který je povinen za tímto účelem přijmout nezbytná opatření. Naproti tomu ze znění uvedeného ustanovení výslovně nevyplývá, že by unijní normotvůrce měl v úmyslu uložit leteckým dopravcům nad rámec této péče o cestující povinnost zajistit rovněž, přímo nebo prostřednictvím hotelů jimi zmocněných, podmínky ubytování jako takové.

25 Kontext, do něhož čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 zapadá, podporuje výklad, podle kterého nejsou letečtí dopravci povinni sami organizovat faktické poskytnutí ubytování. Článek 9 odst. 2 nařízení totiž stanoví, že letečtí dopravci jsou v rámci tohoto práva dotčených cestujících na poskytnutí péče povinni jim mimo jiné nabídnout uskutečnit zdarma dva telefonní hovory nebo zdarma zaslat dvě elektronické zprávy. Z daného ustanovení sice vyplývá, že letecký dopravce musí skutečně bezplatně poskytnout cestujícím prostředky k uskutečnění těchto kroků, nelze z toho však vyvozovat, že by tento dopravce byl povinen na vlastní odpovědnost provádět telekomunikační operace nezbytné k tomuto účelu.

26 Tento výklad je mimoto podepřen cílem sledovaným nařízením č. 261/2004, kterým je podle bodů 1 a 13 jeho odůvodnění zajistit vysokou úroveň ochrany cestujících, a to zejména zajištěním dostatečné péče cestujícím, jejichž let je zrušen, v průběhu čekání na pozdější let. Za tímto účelem nařízení č. 261/2004 přiznává uvedeným cestujícím standardizovaná a okamžitá opatření k nápravě újmy, jakými jsou například případná nabídka bezplatného ubytování v hotelu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení, jejichž cílem je uspokojit bezprostřední potřeby cestujících na místě bez ohledu na důvod zrušení dotčeného letu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. ledna 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, EU:C:2006:10, bod 86).

27 S ohledem na tento cíl nelze připustit výklad čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004, podle kterého by sám letecký dopravce měl na vlastní odpovědnost zajistit podmínky ubytování dotyčných cestujících, jelikož kroky nezbytné k úspěšnému uskutečnění takové péče překračují rámec systému standardizované a okamžité pomoci na místě, který unijní normotvůrce zamýšlel zavést ve prospěch cestujících.

28 Je třeba dodat, že výklad, podle kterého letecký dopravce není povinen sám zajišťovat podmínky ubytování, není zejména vyvrácen okolností považovanou ON za nepřijatelnou, a sice že takový výklad by mohl znamenat, že se cestující stane smluvním partnerem provozovatele hotelu, který poskytuje uvedené ubytování. V tomto ohledu stačí konstatovat, že čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 se omezuje na stanovení povinnosti leteckého dopravce nabídnout dotčeným cestujícím zdarma ubytování v hotelu, aniž by definoval podmínky upravující smluvní vztahy, které by mohly plynout z plnění této povinnosti.

29 Dále na rozdíl od toho, co v podstatě tvrdí ON, tento výklad nezbavuje povinnost uloženou leteckému dopravci v čl. 9 odst. 3 nařízení č. 261/2004, a sice dbát při uplatnění tohoto článku zejména na potřeby osob s omezenou pohyblivostí, své podstaty. I když letecký dopravce není povinen zajistit sám zajistit podmínky hotelového ubytování cestujících, jejichž let byl zrušen, nic to totiž nemění na tom, že jim musí poskytnout dostatečnou péči, jak je upřesněno v bodě 13 odůvodnění uvedeného nařízení, což znamená, že dopravce musí pečlivě vybrat hotel poté, co se ujistí, že daný hotel je schopen splnit

přiměřená očekávání ohledně kvality a bezpečnosti, a pokud jde o osoby s omezenou pohyblivostí, že je uzpůsoben pro jejich ubytování ve vhodných podmínkách, přičemž případně hotel na toto omezení dotčených cestujících upozorní.

30 A konečně kdyby, jak uvádí předkládající soud, s ohledem na cíl ochrany cestujících bylo možné zaujmout širší výklad povinnosti poskytnout péči příslušející leteckým dopravcům, podle kterého by byli tito dopravci sami povinni zajistit podmínky ubytování cestujících v hotelu v tom smyslu, že tito cestující by mohli mít v závislosti na podmínkách a způsobech úpravy deliktní odpovědnosti ve vnitrostátním právu možnost podat žalobu na leteckého dopravce v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, je nutno konstatovat, že nařízení č. 261/2004 zavedlo omezenější míru ochrany, a to prostřednictvím systému standardizované a okamžité pomoci na místě, jak bylo připomenuto v bodě 26 tohoto rozsudku.

31 S ohledem na výše uvedené je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost, kterou má podle tohoto ustanovení letecký dopravce, nabídnout cestujícím, na něž se vztahuje toto ustanovení, bezplatně ubytování v hotelu, nezahrnuje to, že by byl dopravce povinen zajistit podmínky ubytování jako takové.

K první otázce

32 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být nařízení č. 261/2004 vykládáno v tom smyslu, že letecký dopravce, který podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení poskytl cestujícímu, jehož let byl zrušen, ubytování v hotelu, může být na základě tohoto samotného nařízení povinen odškodnit cestujícího za újmu zaviněnou zaměstnanci uvedeného hotelu.

33 V tomto ohledu má předkládající soud za to, že z judikatury citované v bodě 16 tohoto rozsudku vyplývá, že nedodržení povinnosti poskytnout ubytování zakládá nárok cestujícího na náhradu újmy plynoucí přímo z nařízení č. 261/2004, pokud jde o částky, které se ukáží jako nezbytné, vhodné a přiměřené k nahrazení selhání leteckého dopravce při poskytování péče uvedenému cestujícímu. Podle uvedeného soudu z toho může vyplývat, že nárok na náhradu újmy vznikne rovněž z nesprávného splnění této povinnosti leteckým dopravcem.

34 Úvodem je třeba uvést, že případ pochybení, kterého se dopustil letecký dopravce, na němž je založena první otázka, spočívá na předpokladu, že povinnost poskytnout péči, kterou nese podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 261/2004 tento dopravce, se vztahuje i na zajištění podmínek ubytování dotčených cestujících, takže případné pochybení hotelu zmocněného uvedeným dopravcem v tomto kontextu by mohlo představovat nesprávné splnění uvedené povinnosti ze strany dopravce, zakládající jeho odpovědnost.

35 Vzhledem k odpovědi na druhou otázku je přitom třeba tento předpoklad považovat za nesprávný.

36 Každopádně je třeba ve shodě s předkládajícím soudem konstatovat, že nárok na náhradu újmy, který mají cestující v případech, kdy letecký dopravce nesplnil povinnost poskytnout péči stanovenou v čl. 9 nařízení č. 261/2004, se vztahuje výlučně na proplacení částek, které se s ohledem na okolnosti každého případu jevily jako nezbytné, vhodné a přiměřené k nahrazení selhání leteckého dopravce při poskytování péče.

37 Nárok na proplacení uvedených částek je proto plně v souladu s logikou systému standardizovaných a okamžitých nápravných opatření zavedeného uvedeným nařízením ve prospěch cestujících, jelikož tyto částky slouží ke kompenzování výdajů vynaložených těmito cestujícími za účelem získání stejných standardizovaných a okamžitých služeb, jaké jim měl nabídnout letecký dopravce, aniž je za tímto účelem nezbytné případ od případu posuzovat konkrétní situaci každého cestujícího.

38 Naproti tomu náhrada individuální újmy vzniklé v důsledku pochybení, kterého se dopustili zaměstnanci hotelu vybraného leteckým dopravcem pro účely ubytování uvedeného v článku 9 nařízení č. 261/2004, by nutně vyžadovalo individuální posouzení rozsahu uvedené újmy a překračovalo by rámec standardizovaných a okamžitých nápravných opatření stanovených nařízením č. 261/2004.

39 V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že nařízení č. 261/2004 neupravuje náhradu individuální újmy, jejíž náprava nutně vyžaduje, aby byl rozsah způsobené újmy posuzován případ od případu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. července 2019, Rusu, C-354/18, EU:C:2019:637, bod 31).

40 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že nařízení č. 261/2004 musí být vykládáno v tom smyslu, že letecký dopravce, který podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení poskytl cestujícímu, jehož let byl zrušen, ubytování v hotelu, nemůže být pouze na základě tohoto nařízení povinen odškodnit cestujícího za újmu zaviněnou zaměstnanci uvedeného hotelu.

K nákladům řízení

41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 9 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost, kterou má podle tohoto ustanovení letecký dopravce, nabídnout cestujícím, na něž se vztahuje toto ustanovení, bezplatně ubytování v hotelu, nezahrnuje to, že by byl dopravce povinen zajistit podmínky ubytování jako takové.**

2) **Nařízení č. 261/2004 musí být vykládáno v tom smyslu, že letecký dopravce, který podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení poskytl cestujícímu, jehož let byl zrušen, ubytování v hotelu, nemůže být pouze na základě tohoto nařízení povinen odškodnit cestujícího za újmu zaviněnou zaměstnanci uvedeného hotelu.**

Podpisy